

Stichting

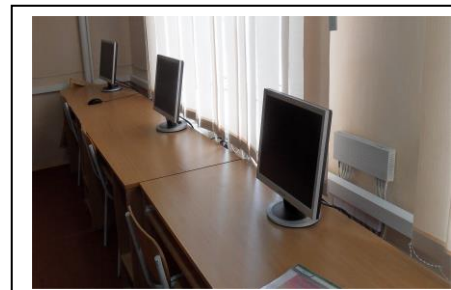
Werkgroep

HULPTRANSPORTEN OOST-EUROPA

VERSLAG
VERSLAG

VAN HET **CONTROLE BEZOEK** AAN DE REGIO **TERNOPIL** IN **OEKRAINE**

DECEMBER 2014

Voorwoord:

Onderstaand kunt u lezen hoe het een groep vrijwilligers van de stichting W.H.O.E. is vergaan tijdens het bezoek aan Oekraïne.

Dit bezoek was een "controle-bezoek", om te kijken wat en hoe de goederen, die het afgelopen jaar door de WHOE zijn geschonken, zijn verdeeld door onze contacten, het Provinciale Rode Kruis, in Ternopil.

Onder dit provinciale Rode Kruis vallen 17 plaatselijke Rode Kruisen die zelf ook weer vele organisaties en kleine Rode Kruis afdelingen aansturen.

De goederen die de stichting WHOE naar het provinciale Rode Kruis in Ternopil stuurt, worden dus verdeeld over honderden kleinere en grotere organisaties, tehuizen en particulieren.

I.v.m. de gespannen situatie in OOST-Oekraïne heeft de groep besloten met een 9 persoonsbusje te reizen en niet te gaan vliegen.

De kosten voor een bezoek met busje en/of vliegen zijn gelijk. Het heeft voor en nadelen:

Met een busje ben je niet afhankelijk van plaatselijk vervoer en ben je sneller het land uit als dat nodig mocht blijken. Met het vliegtuig heb je twee dagen extra ter plekke, maar ben je niet zomaar het land weer uit (mocht dat nodig zijn).

De groep bestaat uit de bestuursleden:

Anne Zwaan (chauffeur), Gerda Bos (catering en camera), Alla ter Huerne (tolk), en de vrijwilligers:

Jan Wijbenga (chauffeur/reporter) en Henk Evers (foto's).

VERSLAG OEKRAÏNE REIS VAN 26 OKTOBER TOT 2 NOVEMBER 2014

Zaterdag 25-10-2014

Op deze dag wordt er een vrachtwagen geladen van 120 m3 met goederen voor **Ternopil**, de plaats waar wij gaan controleren. Het is de bedoeling dat wij bij het uitladen, of een gedeelte daarvan, aanwezig zijn.

Zondag 26-10-2014

Om 6.00 uur verzamelen we bij de Meubelboulevard. De reis gaat richting **Deventer, Hengelo**, Duitse grens. We willen vandaag zover mogelijk zien te rijden, het streven is 1150 km. Het weer is uitstekend, zonnig en helder. De grensovergang Duitsland-Polen gaat zonder problemen. Om 16.30 uur wordt het donker en erg mistig. Om 18.30 uur arriveren we bij een motel in de plaats **Wieliczka**, iets voorbij **Kraków**. Hier genieten wij van een goede maaltijd en skypen nog even met het thuisfront. Om 22.00 uur is iedereen moe en zoeken we onze kamers op voor de broodnodige nachtrust.

Maandag 27-10-2014

Om 7.00 uur lopen we met hoedjes en cadeaus richting de ontbijtzaal om Anne te feliciteren met zijn 52^e verjaardag! Grote hilariteit maar gezellig ontbeten.

Om 8.15 uur vertrekken we naar de Oekraïense grens. Het eerste deel gaat vlot door de goede snelweg, het is wel erg mistig. In **Tarnów** krijgen we oponthoud door

wegwerkzaamheden. Via een secundaire weg komen we eindelijk weer op een snelweg tot **Rzeszów**. Hier moeten we de snelweg af en op aanwijzing van Truus (onze TomTom) vinden wij weer een nieuwe snelweg. Onze horloges verzetten we op Oekraïense tijd, een uur later. Bij de grensovergang **Korczowa** aangekomen zijn we snel aan de beurt. Aan de Oekraïense kant moeten we de auto uit. Paspoorten en gezichten laten zien en de auto papieren worden ook gecontroleerd. Hierna moeten wij weer in de auto gaan zitten en even later komt Anne met onze paspoorten en autopapieren terug. Stukje doorrijden volgende loket, achterklep open, uitleggen dat wij geen hulpgoederen bij ons hebben en dan mogen we doorrijden. Het geheel duurt nog geen half uur! Hierna zoeken we een parkeerplaats en eten heerlijk zelf meegenomen hartige taart. Rond 15.00 uur vertrekken we richting **L'viv**. Door wegwerkzaamheden kunnen we niet om **L'viv** heen, maar moeten we dwars door de stad. Zeer drukke stad maar wel veel gezien, auto's halen je links en rechts in, dus uitkijken. Mooie stad met trams en trolley-bussen. Waarschijnlijk het "nieuwste" type. Na **L'viv** op naar **Ternopil**. Sommige delen van de weg zijn zo slecht dat we over een stuk van

2 km een klein uurtje doen, slingerend achter een vrachtwagen om de kuilen heen, maar we redden het! Om 18.45 uur hebben we ons hotel in **Ternopil** gevonden. Inchecken, spullen naar de kamers brengen en op naar het diner. De maaltijd is uitstekend en de drankjes zijn lekker. Na het eten bekijken we de film van de reis van 2013 en maken afspraken voor de volgende dag. Om 23.50 uur ligt iedereen in bed.

Dinsdag 28-10-2014

De dag beginnen we met een eenvoudig ontbijt. Om 9.00 uur komt Lesya. Zij is hoofd van het Rode kruis in **Ternopil** Oblast (provincie). Met haar maken we het programma voor deze dag en rest van de week. We beginnen met een rondleiding door de stad **Ternopil** onder leiding van Maria. Zij is hoofd van de verpleegkundigen van het Rode Kruis van de provincie. Het weer is fris maar zonnig (-3 graden). Tussen de middag krijgen we een goed verzorgde lunch/warme maaltijd aangeboden.

Na het eten is een bezoek aan de polikliniek gepland. Dit is een kinderkliniek. We bekijken één van de vier wasmachines die door onze voorjaarsactie is bekostigd. Helaas is door het vervoer het deurslot stuk, maar het onderdeel wordt besteld.

Dan bezoeken we het ziekenhuis in **Ternopil**. Daar worden we verwelkomd door de Geneesheer Directeur. Hij vertelt vol trots dat dit het grootste ziekenhuis van de regio is. Er zijn hier in 2013 meer dan 3500 kinderen geboren. Zij zijn in IVF gespecialiseerd. Ze hebben ook een afdeling cardiologie, bloedvaten, internisten en serologie afdeling. Ook hebben ze

een polikliniek voor volwassenen. Er werken hier meer dan 1000 personeelsleden, hebben 450 bedden, en zijn 24 uur per dag en 7 dagen per week bereikbaar. Ze hebben erg veel patiënten. Ze zouden nog wel 250 "nieuwe bedden" kunnen gebruiken. Hij bedankt ons voor de goe-

deren zoals enkele ziekenhuisbedden, brancards, matrassen en de wasmachine. Hierna krijgen we een rondleiding op de afdeling gynaecologie door dr. Olleg. Hier zien we een aantal bedden die door ons gebracht zijn.

Dan door naar de wasserij van het ziekenhuis. Het is niet erg modern. De wasmachine die door ons aan hen is geschonken, werkt heel goed. Deze wasmachine heeft een warm en een koud water aansluiting en moet gevuld worden met warm water. Ze gaan er nog een boiler bij plaatsen.

Vervolgens krijgen we een rondleiding in het kinderziekenhuis. Dit is een apart gebouw en valt niet onder het ziekenhuis. Hier liggen kinderen van 1 maand tot 18 jaar. Ze zijn erg blij met de bedden, matrassen en de stoelen die uit **Apeldoorn** komen.

Om 15.30 uur gaan we naar de plaatselijke afdeling van het Rode Kruis in **Ternopil**.

We krijgen uitleg over hun organisatie en wat hun belangrijkste taken zijn:

- Verplegen en bezoeken van alleenstaande ouderen.
- Lage inkomens ondersteunen.
- Programma voor TBC.
- Vluchtelingen helpen uit Oost-Oekraïne.
- Uitdelen van kleding, dekens, schoenen, huisraad en speelgoed.

Terug in het hotel eten we wat, skypen met het thuisfont, praten de dag door en gaan naar bed!

Woensdag 29-10-2014

Vandaag staat het uitladen van de vrachtauto op het programma.

Het zegel van de vrachtwagen mag Lesya zelf verbreken, omdat de douanebeambte nog niet aanwezig is. Hij moet nog worden opgehaald.

Als de deuren van de aanhanger open gaan blijven de dozen nog net hangen!

Na een tijdje worden we uitgenodigd door een mevrouw voor een kop koffie. Ze zegt dat ze heel dankbaar is voor wat wij voor Oekraïne doen. Omdat Lesya niet bij het uitladen weg kan, gaan wij een winkelcentrum bezoeken. Dit is een hypermodern complex met veel winkels en heel veel Europese artikelen. Deze winkels zijn duidelijk alleen voor de rijke bevolking van het land.

Na het uitladen komt Lesya ons ophalen en rijden we achter haar aan naar een huis voor gehandicapte meisjes in **Ternopil**.

Ze hebben hier als dagbesteding het maken van heel fijn borduurwerk en werk met kraaltjes.

We zien een bureau, tafel en een orgel, welke door ons geschonken zijn.

Daarna volgt het bezoek aan de wasruimte. Ook zij hebben een wasmachine gekregen!

Vervolgens worden we rondgeleid in de bakkerij en krijgen een aantal broden aangeboden (een vuilniszak vol).

Daarna naar een bejaardenhuis! Ook hier krijgen we een rondleiding.

Een gehandicapte vrouw geven wij een verfdoois, want zij kan zeer goed kunstschilderen.

Diverse schilderijen hangen in een expositieruimte. We zijn allen zeer onder de indruk van haar werk.

Ook spreken we een oude man die gevlucht is uit de **Krim**, hij wordt hier opgevangen.

Na afloop worden we getrakteerd op diverse hapjes en een drankje en zelf gemaakt appelsap.

Natuurlijk moet er hier ook geproost worden.

Na een hartelijk afscheid, gaan we terug naar het hotel. Het is ondertussen 19.30 uur.

Omdat in het hotel de maaltijden niet gelijktijdig geserveerd kunnen worden, is ons vanmorgen al gevraagd om van tevoren te bestellen, om nu gelijktijdig te kunnen eten.

Om 23.00 uur liggen we allen weer in bed.

Donderdag 30-10-2014

Deze dag begint met vrij mistig weer. Na het ontbijt gaan we op bezoek bij een school in **Butsnev**.

Hier zitten kinderen op vanaf de lagere school tot gymnasium. We krijgen een rondleiding op het gymnasium en zien in het scheikundelokaal tafels en stoelen staan die door ons gebracht zijn. Ze zijn er erg blij mee!

Dan bekijken we de lagere schoolklassen. In de klas van de zevenjarigen (dit is de tweede klas) krijgen de kinderen Engelse les. We spreken met een lerares engels. Zij heeft als kind op deze school gezeten en daarna heeft ze hier vele jaren Engelse les gegeven.

Hierna komen we in een klas met oudere kinderen.

We worden welkom geheten en toegezongen. We krijgen souvenirs aangeboden die de kinderen hebben gekocht met geld, dat ze zelf hebben verdiend met het maken van spullen om deze weer te verkopen.

Vervolgens krijgen we koffie. We denken eerst: zo vroeg zou er wel geen eten bij zijn maar helaas, koffie drinken is anders dan bij ons. Veel eten, drankjes en fruit. Uiteindelijk krijgen we als afsluiting toch nog koffie of thee.

Na een hartelijk afscheid en het achterlaten van nog wat tekengerei, gaan we op weg naar het volgende project. De mist is ondertussen verdwenen.

Na een mooie tocht op redelijke wegen komen we aan in de plaats **Zboriv**.

Hier bezoeken we de ruimte die het Rode kruis daar heeft, wat niet meer is dan een klein kamertje, gehuisvest in het plaatselijke ziekenhuis. De verpleging laat ons vol trots de gekregen matrassen en de verrijdbare bedden en nachtkastjes zien.

Vervolgens nemen wij een kijkje bij een cultureel centrum voor kinderen in **Zboriv**.

Zij hebben stoelen en bibliotheekkasten gekregen. Ze hebben ongeveer 700 kinderen op een lijst staan. De kinderen die hier komen, maken veel voorwerpen van brooddeeg.

Ook doen ze veel met hele kleine kraaltjes; het zijn gewoon kunstwerken!

Daarna gaan we naar een kinderdagverblijf voor kinderen van 0 tot 6 jaar.

Het is schattig om deze kleintjes in een hele rij bedjes te zien liggen en hoe de kussens zijn gevouwen van de lege bedjes.

Dan brengen we nog een bezoek aan een bejaardentehuis. Zij hebben nog behoefte aan bedden, matrassen en bedlinnen. Tenslotte nog een bliksembezoek aan een kinderdagverblijf. De tocht gaat verder naar de brandweer van **Zboriv**. De brandweerlieden zitten in een oud pand, maar ze laten ons vol trots zien hoe ze het aan het opknappen zijn. Het gerenoveerde gedeelte ziet er mooi uit.

Geen tijd voor koffie want we moeten terug naar **Ternopil** voor een bezoek aan het rayonziekenhuis van **Ternopil**. We worden hartelijk ontvangen door de directeur van het ziekenhuis.

Helaas kan hij ons niet rondleiden, maar laat het over aan de adjunct geneesheerdirecteur.

We bezoeken de IC- afdeling, daar zijn ze heel blij met de bedden uit Casa Bonita die bij hen terecht zijn gekomen. Het hoofd- en voeteneind kan omhoog en omlaag. We bezoeken nog de chirurgie- en revalidatie-afdeling. In de kamer van het hoofd van de verpleging krijgen we een dankwoord en enkele geschenken. Deze komen in de vitrinekast in onze kantine in **Apeldoorn**. Een van de geschenken is een mooi bord met daaraan 3 sleutels die elk een betekenis hebben. Hierna worden we voor “de koffie” uitgenodigd, u raadt het al: koffie met een complete koffietafel met worst en salade!

Elke keer word er getoost na een rede van dankzegging.

Hierna wordt er afscheid genomen, met de woorden “we hopen jullie weer eens te zien”.

Gezamenlijk wordt in het hotel de dag doorgenomen. We hebben allemaal een goed gevoel over deze dag. We besluiten de volgende dag vroeg te vertrekken naar het volgende project, omdat het een eind rijden zal worden.

Vrijdag 31-10-2014

Weer begint de dag met mist en een temperatuur van -2,5 graden.

Gauw brood klaar maken en vlug de bus in, is ons motto.

Helaas loopt het anders, we zijn gisteravond vergeten de koelbox die in de wagen staat spanningsloos te maken. Nu blijkt de accu helemaal dood te zijn. Wat nu? Aanduwen is geen optie, dan maar wachten op Lesya die om 8.15 uur zal komen. Met startkabels in de aanslag wachten we op de bus van Lesya. Helaas lukt het niet om de motor van onze bus aan de praat te krijgen. Wat nu? Gelukkig zit er naast het hotel een Lada-dealer. Alla en Anne gaan er op af. De heren die aanwezig zijn, zijn zeer behulpzaam en komen met een busje naar ons toe.

Binnen 5 minuten is het voor elkaar.

Met een half uur vertraging gaan we op weg naar **Kremenetz**.

In **Kremenetz** worden we ontvangen door de brandweer.

Vol trots mogen we hun “moderne” verblijf zien, waar ook de brandweerauto's staan. Ze zijn dag en nacht paraat.

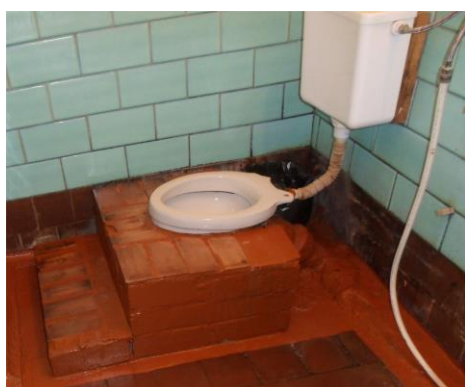
Zij hebben uit **Apeldoorn** een au bain-marie stel ontvangen (met moeite hebben we die in **Apeldoorn** schoon kunnen krijgen), die zij nu gebruiken als veldkeuken.

Hierna bezoeken we een basisschool en lyceum.

Veel stoelen, tafels en gymtoestellen zien we terug.

Vandaar gaat de tocht naar het rayonziekenhuis en polikliniek van **Kremenetz**. Ook daar zien we veel kasten, stoelen, kussens en lakensets terug. Ze zijn er zeer blij mee!

Bij de WC valt ons op dat deze is ingericht naar hun gewoonten. De WC- pot is nl. ingemetseld!

Als dank krijgen we weer een koffietafel aangeboden.

Het volgende project is een school in de plaats **Snihurivka**. Dit is een zeer oude school, maar goed onderhouden.

Hij wordt regelmatig geschilderd. De oudheid van de school is “weggewerkt” door mooi geschilderde of getekende wandversiering. Het meubilair van de school is ook zeer oud.

Er staan nog oude schoolbanken zoals wij die kennen uit de jaren '50 van de vorige eeuw.

Om koude billen te voorkomen liggen er kussentjes op de zittingen. Het natuurkundelokaal hebben we ook bezocht. Hier staan stoelen van ons.

Vervolgens gaan we naar de plaats **Lanivtsi**. Hier worden we hartelijk ontvangen, in het opgeknapt plaatselijke Rode Kruis gebouw, door Larissa (hoofd van het plaatselijke Rode Kruis). We worden toegesproken door een gemeenteambtenaar. Hij bedankt ons voor de hulp die wij bieden aan Oekraïne. Ook biedt hij ons een oorkonde aan.

Daarna bedankt Larissa ons namens de scholen, het ziekenhuis en het kinderdagverblijf voor het speelgoed dat zij hebben gekregen.

Het is voor hen heel moeilijk om alles zo goed mogelijk te verdelen. Door ons krijgt het Rode Kruis inspiratie om zich nog meer in te zetten voor kwetsbare groepen van de bevolking.

Tijdens de warme lunch vertelt Anne dat wij dit niet alleen doen, maar met behulp van ongeveer 80 vrijwilligers in **Apeldoorn**. We krijgen een Oekraïense specialiteit aangeboden, een soort stoofpotje.

Het bejaardentehuis is ons volgende project in deze plaats. Als we daar rondgekeken hebben, gaan we door naar het ziekenhuis. Hier zien we de stoelen terug uit het Gelre-ziekenhuis die nu gebruikt worden in hun wachtruimtes. We bezoeken ook de wasruimte en ontdekken dat de CV

nog gestookt wordt met hout.

Ook bezoeken we de kinderafdeling en krijgen nog een operatiekamer te zien. Het is geen "operatiekamer" naar onze Westerse begrippen.

Als we terugkomen bij het Rode Kruis in **Ternopil** ontmoeten we daar Halyna en Olga uit **Borshiv**, de twee dames die in 2012 bij ons in **Apeldoorn** op bezoek zijn geweest.

De ontmoeting is zeer hartelijk, omdat zij zeer goede herinneringen hebben overgehouden aan dat bezoek, en (bijna) ieder van ons kent.

Er wordt nog even geskypd met het thuisfront.

Vervolgens krijgen we nog enige cadeaus in de vorm van drank en pullen en een vaatje bier voor de vrijwilligers in **Apeldoorn**.

Van ons krijgen alle medewerkers van het Rode Kruis een bloembollenpakketje. De week wordt afgesloten met een etentje, aangeboden door het Rode Kruis. Het is die avond Halloween.

Alles is ingericht en staat in het teken hiervan.

Ook de mensen zijn verkleed. Het eten is goed, en als dessert krijgen we koffie met zelfgebakken appeltaart van Olga en Halyna. Deze is verrukkelijk!

Na een hartelijk afscheid van Olga en Halyna, gaan we terug naar het kantoor van Lesya. Hier halen we onze bus op en rijden terug naar het hotel. Daar nemen we afscheid van Lesya, gaan onze koffers pakken en naar bed. Er wacht ons morgen nog een lange reis naar huis.

Zaterdag 1 november 2014.

We besluiten een andere route terug te rijden dan de heenreis. Deze is wel langer door Oekraïne, maar de tijdswinst zit hem bij de grens en een betere begaanbare weg. De route is ons aangeraden door de chauffeur van de vrachtauto, die onze hulpgoederen heeft gebracht. Inderdaad is de weg beter. Na een voorspoedige reis komen we aan bij de grens.

De grensovergang bij **Chelm** is zeer rustig.

Na onze paspoortcontrole en andere formaliteiten zijn we binnen een half uur in Polen. Van hier gaat de reis verder over binnenwegen naar **Lublin**, vandaar naar **Radom**, door naar **Grójec**, en naar **Mszczonów**. Na een aantal kilometers bereiken we de tolweg van **Warschau** naar **Lodz**.

Het is ondertussen alweer zo donker geworden, dat we besluiten de tolweg te verlaten en een hotel op te zoeken.

We komen in het plaatsje **Uniejow** terecht. Bij het derde hotel hebben we onze kamers geboekt. De maaltijd die we hier krijgen is uitstekend en de kamers met bedden zijn ook goed.

Zondag 2 november 2014.

Na een welverdiende nachtrust gaat het de volgende ochtend na het ontbijt verder richting **Apeldoorn**. We rijden lange tijd door dichte tot zeer dichte mist

Tot aan de Duitse grens hebben we tolwegen.

Het schiet lekker op, de kilometers vliegen voorbij.

Bij een chauffeurswissel worden de spieren gestrekt op een volwassenen speelplaats.

De grensovergang tussen Polen en Duitsland vormt geen probleem.

In Duitsland knapt het weer flink op en kunnen we tussen de middag op een mooie parkeerplaats uitgebreid lunchen. Na heel wat kilometers gaat op deze dag de zon mooi rood onder. Om 19.00 uur arriveren we in **Apeldoorn**.

Iedereen wordt door Anne thuisgebracht. Alles is goed verlopen en we zijn blij veilig thuis te zijn!

Tot slot.

We hebben in totaal 3735 km gereden en 415 liter diesel getankt.

Deze reis kwam mede tot stand door de goede voorbereiding van Anne.

Ook zijn we veel dank verschuldigd aan Alla, want zonder haar vertalingen was er van deze reis niets terechtgekomen. Want nu begrijpen wij, hoe vluchtelingen zich voelen als ze in een land komen waar ze de taal niet verstaan.

En Gerda, "juffrouw van de catering" bedankt voor je goede verzorging tijdens deze reis!

Jan Wijbenga met ondersteuning van Henk Evers

